

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 49/14
Luksemburg, 3 kwietnia 2014 r.

Wyrok w sprawie C-224/12 P
Komisja / Królestwo Niderlandów i ING Groep NV

Trybunał utrzymał w mocy częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji dotyczącej pomocy przyznanej ING z uwagi na kryzys finansowy

ING Groep NV jest instytucją finansową z siedzibą w Amsterdamie (Niderlandy). Ze względu na światowy kryzys finansowy, który rozpoczął się w 2007 r., Niderlandy przyjęły środki pomocowe na rzecz ING.

Taki był kontekst podwyższenia kapitału ING w drodze emisji jednego miliarda papierów wartościowych. Te nieuprawniające ani do głosu ani do dywidendy papiery wartościowe, których subskrypcji dokonało w całości państwo niderlandzkie przy jednostkowej cenie emisyjnej wynoszącej 10 EUR, umożliwiły ING podwyższenie jej kapitału podstawowego o 10 mld EUR. Towarzyszył temu drugi środek pomocowy polegający na wsparciu przepływów pieniężnych związanych z aktywami o obniżonej wartości z portfela zawierającego papiery wartościowe zabezpieczone udzielonymi w Stanach Zjednoczonych kredytami hipotecznymi na zakup nieruchomości, których wartość znacznie spadła.

W 2008 r. i 2009 r. powyższe środki pomocowe zostały tymczasowo zatwierdzone przez Komisję do czasu przedstawienia przez władze niderlandzkie planu restrukturyzacji.

W dniu 12 maja 2009 r. plan ten został przedłożony Komisji. Po wielu miesiącach dyskusji z Komisją, w dniu 22 października 2009 r. został przedłożony zrewidowany plan restrukturyzacji uwzględniający w szczególności zmianę warunków spłaty wkładu kapitałowego.

W dniu 18 listopada 2009 r. Komisja wydała sporną decyzję¹. Uznając plan restrukturyzacji za zgodny ze wspólnym rynkiem, Komisja stwierdziła, że zmiana warunków spłaty skutkowałą „dodatkową pomocą w kwocie około dwóch mld EUR”.

W dniu 28 stycznia 2010 r. Niderlandy i ING wniosły skargi do Sądu.

Wyrokiem z dnia 2 marca 2012 r.² Sąd stwierdził częściową nieważność spornej decyzji, uznając między innymi, że Komisja była zobowiązana do zbadania ekonomicznej racjonalności zmiany warunków spłaty pod kątem kryterium inwestora prywatnego. Zastosowanie tego kryterium w celu określenia korzyści przyznanej w przypadku wkładu kapitałowego wymaga uwzględnienia różnicy pomiędzy warunkami, na jakich państwo przyznało ten wkład, a warunkami, na jakich dokonałby tego inwestor prywatny.

W dniu 11 maja 2012 r. Komisja wniosła odwołanie do Trybunału Sprawiedliwości³.

¹ Decyzja Komisji 2010/608/WE w sprawie pomocy państwa C 10/09 (ex N 138/09) udzielonej przez Niderlandy na rzecz ING w zakresie instrumentu wsparcia w odniesieniu do aktywów niepiętnych oraz planu restrukturyzacji (Dz.U. 2010, L 274, s. 139).

² Wyroki Sądu z dnia 2 marca 2012 r. w sprawach połączonych [T-29/10 Królestwo Niderlandów przeciwko Komisji](#) i [T-33/10 ING Groep NV przeciwko Komisji](#) (zob. także [komunikat prasowy nr 19/12](#)).

³ Mając na uwadze ten wyrok, Komisja wydała w dniu 11 maja 2012 r. decyzję C(2012) 3150 wersja ostateczna – Pomoc państwa SA.28855 (N 373/2009) (ex-C/10/2009 i N528/2009) – Niderlandy – ING – pomoc na restrukturyzację (nowa decyzja). W decyzji tej Komisja poddała ponownej ocenie zmianę warunków spłaty wkładu kapitałowego w świetle

W wydanym dzisiaj wyroku Trybunał oddalił odwołanie w całości.

Komisja, przypominając, że zastosowanie kryterium inwestora prywatnego do zachowania władz publicznych jest właściwe tylko wówczas, gdy władze te znajdują się w położeniu porównywalnym do położenia, w jakim mogłyby znaleźć się podmioty prywatne, podniosła, iż inwestor prywatny w żadnym wypadku nie mógłby znaleźć się w sytuacji, która pozwoliłaby mu na udzielenie pomocy państwa na rzecz ING.

Trybunał oddalił ten argument i przypomniał, że kryterium inwestora prywatnego jest jednym z czynników, które Komisja jest zobowiązana uwzględnić w celu ustalenia istnienia pomocy. W konsekwencji, w sytuacji, gdy okazuje się, że kryterium inwestora prywatnego może mieć zastosowanie, na Komisji spoczywa obowiązek zwrócenia się do zainteresowanego państwa członkowskiego o dostarczenie jej wszelkich istotnych informacji, które umożliwią jej sprawdzenie tego, czy przesłanki możliwości zastosowania i stosowania tego kryterium są spełnione.

Trybunał wyjaśnił w tym kontekście, że rozstrzygająca jest w tym przypadku kwestia tego, czy zmiana warunków spłaty wkładu kapitałowego jest zgodna z kryterium ekonomicznej racjonalności, skutkiem czego inwestor prywatny także byłby w stanie przystać na taką zmianę, między innymi zwiększając prawdopodobieństwo uzyskania spłaty tego wkładu.

Komisja twierdziła również, że nawet przy założeniu, iż niesłusznie uznała ona zmienione warunki za pomoc państwa lub określiła kwotę pomocy w sposób przyjęty w spornej decyzji, Sąd nie był uprawniony do stwierdzenia nieważności w całości odnośnej części spornej decyzji. Uważała ona, że to stwierdzenie nieważności narusza zasadę proporcjonalności, ponieważ sporna decyzja nie wprowadzała rozróżnienia pomiędzy poszczególnymi składnikami tej pomocy i że kwalifikacja pomocy państwa związanej z wkładem kapitałowym i ze środkiem aktywów o obniżonej wartości nie została zakwestionowana przez Sąd.

Trybunał oddalił także ten argument. Sąd ustalił bowiem w tym zakresie, że na pomoc w kwocie 17 mld EUR, której dotyczyła sporna decyzja, składały się następujące elementy: 1) kwota pomocy wynikającej z wkładu kapitałowego (10 mld EUR), 2) kwota pomocy wynikającej ze zmiany warunków spłaty (około 2 mld EUR) i 3) kwota pomocy wynikającej ze środka związanego z aktywami o obniżonej wartości (5 mld EUR). Sąd słusznie zatem uznał, że dodatkowa pomoc, czyli ta odpowiadająca zmianie warunków spłaty, jest jednym z elementów składowych „pomocy na restrukturyzację”.

Tym samym Trybunał oddalił wszystkie pozostałe zarzuty podniesione przez Komisję, a w szczególności te dotyczące analizy okoliczności faktycznych dokonanej przez Sąd, faktu, że Komisja nie była w stanie wywierać wpływu na treść zobowiązań zaproponowanych przez Niderlandy i ING lub faktu, że Sąd niezgodnie z prawem rozszerzył zakres sporu zainicjowanego wniesioną do niego skargą.

UWAGA: Odwołanie od wyroku lub postanowienia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału. Co do zasady, odwołanie nie ma skutku zawieszającego. Jeżeli jest ono dopuszczalne i zasadne, Trybunał uchyla orzeczenie Sądu. Jeżeli stan postępowania pozwala na wydanie orzeczenia w sprawie, Trybunał może sam wydać ostateczne rozstrzygnięcie w przedmiocie sporu. W przeciwnym razie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd, który jest związany orzeczeniem Trybunału wydanym w ramach odwołania.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

---

kryterium inwestora prywatnego i doszła do wniosku, iż inwestor prywatny działający w warunkach rynkowych nie przystałby na takie nowe warunki. Komisja postanowiła wówczas, że wspomniana zmiana stanowi pomoc państwa, jednakże z uwagi na zobowiązania podjęte przez Królestwo Niderlandów, rozpatrywana pomoc jest zgodna z rynkiem wewnętrznym. W dwóch skargach wniesionych do Sądu w dniu 23 lipca 2012 r. (sprawy T-325/12 i T-332/12), Królestwo Niderlandów i ING wniosły o stwierdzenie nieważności nowej decyzji. Skargi zostały jednak później cofnięte. W konsekwencji nowa decyzja stała się ostateczna.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793
Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106